

II Księga Samuela

Rozdział 3

Dawid wzrasta w siły

1. Wojna między domem Saula i między domem Dawida przeciągała się, lecz Dawid wzrastał w siły, natomiast dom Saula słabnął. 2. Dawidowi urodzili się w Hebronie synowie: jego pierworodnym był Amnon z Achinoam Jezreelitki. 3. Jego drugim synem był Kileab z Abigail, dawnej żony Nabala z Karmelu, trzecim Absalom, syn Maachy, córki Talmaja, króla Geszur, 4. Czwartym Adoniasz, syn Chaggity, piątym Szefatia, syn Abitali, 5. Szóstym Jitream z Egli, żony Dawida. Ci urodzili się Dawidowi w Hebronie.

Zatarg między Abnerem a Iszboszetem o Risę

6. Dopóki trwała wojna między domem Saula a domem Dawida, Abner stał mocno po stronie domu Saula. 7. A Saul miał ongiś nałożnicę imieniem Risa, córkę Ajji. Iszboszet zaś rzekł do Abnera: Dlaczego wszedłeś do nałożnicy po moim ojcu? 8. Wtedy Abner rozgniewał się bardzo z powodu tych słów Iszboszeta i rzekł: Czy jestem psią głową z Judy? Podczas gdy ja okazuję przychyłność domowi Saula, twego ojca, jego krewnym i przyjaciółom i nie dopuszczam, abyś się znalazł w ręku Dawida, to ty czynisz mi dziś zarzuty z powodu jednej kobiety? 9. Niech Bóg uczyni Abnerowi to i jeszcze więcej, jeżeli nie dopomogę Dawidowi w tym, co mu Pan poprzysiągł, 10. Odbierając godność królewską domowi Saula, a wznosząc tron Dawida nad Izraelem i nad Judą od Dan aż po Beer-Szebę. 11. I nie mógł już odrzec Abnerowi ani słowa, bo się go bał.

Abner sprzymierza się z Dawidem przeciw Iszboszetowi

12. Potem wysłał Abner posłów do Dawida w swojej sprawie i kazał mu powiedzieć: Do kogo należy ta ziemia? Zawrzyj ze mną przymierze, a oto będę cię wspierał, aby zjednać dla ciebie całego Izraela. 13. A on dał mu odpowiedź: Dobrze! Ja zawrę z tobą przymierze, ale żądam od ciebie jednej rzeczy: Nie zobaczysz mojego oblicza, dopóki nie sprowadzisz Michal, córki Saula, do mnie, gdy przyjedziesz, aby mnie zobaczyć. 14. Posłał też Dawid posłów do Iszboszeta, syna Saula, z wezwaniem: Oddaj mi żonę moją Michal, którą zdobyłem za cenę stu napletków filistyńskich. 15. Posłał więc Iszboszet i odebrał ją mężowi, Paltielowi, synowi Lawisza. 16. A ten jej mąż towarzyszył jej, ciągle za nią płacząc, aż do Bachurim. Tam rzekł do niego Abner: Wracaj już. I on zawrócił. 17. A Abner układał się ze starszymi Izraela, mówiąc: Już dawno chcieliście mieć Dawida królem nad sobą. 18. Zróbcie to teraz, gdyż Pan powiedział o Dawidzie tak: Ręką Dawida, mego sługi, wybawię mój lud izraelski z mocy Filistyńczyków i z mocy wszystkich jego nieprzyjaciół. 19. Abner przemawiał również do Beniaminitów oraz poszedł,

aby rozmówić się z Dawidem w Hebronie i powiedzieć mu wszystko, co uznali za dobre Izrael i cały dom Beniamina. **20.** A gdy Abner przyszedł do Dawida do Hebronu wraz z poczem dwudziestu wojowników, Dawid urządził dla Abnera i dla jego wojowników ucztę. **21.** Wtedy rzekł Abner do Dawida: Wstanę i pójdę, aby zgromadzić u mojego pana, króla, całego Izraela, niech zawrą z tobą przymierze i będziesz królował nad wszystkimi, czego pragnie twoja dusza. I Dawid wyprowadził Abnera, który odszedł w pokoju.

Joab zabija Abnera, mszcząc się za śmierć brata

22. Wtem powrócili słudzy Dawida wraz z Joabem z pewnej wyprawy, wioząc ze sobą obfity łup. Lecz Abnera już nie było u Dawida w Hebronie, gdyż go odprawił, tak iż odszedł w pokoju. **23.** Gdy tedy Joab i cały jego zastęp przybyli, doniesiono Joabowi: Abner, syn Nera, przyszedł do króla, a on go odprawił i tamten odszedł w pokoju. **24.** Joab poszedł więc do króla i rzekł: Cóż to uczyniłeś? Oto Abner przyszedł do ciebie, czemu go wypuściłeś, że mógł odejść? **25.** Znasz przecież Abnera, syna Nera, że przyszedł tu, aby cię omamić, aby poznać twoje plany i aby się dowiedzieć o wszystkim, co zamierzasz. **26.** Toteż Joab wyszedł od Dawida i wysłał posłańców za Abnerem, którzy zawrócili go od studni Syra. Lecz Dawid o tym nie wiedział. **27.** Gdy Abner wrócił do Hebronu, Joab odprowadził go na bok do bramy, aby z nim porozmawiać na osobności. Tam pchnął go w brzuch, tak iż umarł, za krew Asaela, swego brata.

Dawid odbywa żałobę po Abnerze

28. Gdy potem Dawid usłyszał o tym, rzekł: Nie ponoszę odpowiedzialności ani ja, ani moje królestwo przed Panem po wszystkie czasy za krew Abnera, syna Nera. **29.** Niech ona spadnie na głowę Joaba i cały dom jego ojca i niech w rodzinie Joaba nie braknie nigdy dotkniętych upławami i trądem, chodzących o kulach i poległych od miecza, i nie mających chleba. **30.** Joab zaś i Abiszaj, jego brat, zabili Abnera za to, że on pozbawił życia ich brata Asaela w bitwie pod Gibeonem. **31.** Potem rzekł Dawid do Joaba i do całego ludu, który był z nim: Rozedrzyjcie wasze szaty i wdziejcie na siebie wory, i nućcie pieśni żałobne nad Abnerem. A sam król Dawid szedł za marami. **32.** A gdy pochowali Abnera w Hebronie, król podniósł swój głos i płakał nad grobem Abnera, płakał też cały lud. **33.** I zanucił król nad Abnerem pieśń żałobną tej treści: Czy Abner musiał zginąć, jak ginie bezbożnik? **34.** ęce twoje nie były związane, Nogi twoje nie były skute w kajdany, Padłeś jak ten, który pada od ciosu nikczemnych. I cały lud jeszcze bardziej płakał nad nim. **35.** A gdy jeszcze za dnia przyszedł cały lud zbrojny, aby skłonić Dawida do spożycia chleba, Dawid przysiągł, mówiąc: Tak niech mi uczyni Pan i jeszcze więcej, jeżeli skosztuję chleba lub czegokolwiek przed zachodem słońca. **36.** A gdy cały lud o tym się dowiedział, podobało im się to bardzo, jak wszystko, co król czynił. **37.** Wtedy też przekonał się cały lud i cały Izrael, że nie od króla to wyszło, iż Abnera, syna Nera, pozbawiono życia. **38.** I rzekł król do swoich sług: Czy nie wiecie, że wódz, i to wielki, poległ dziś w Izraelu? **39.** Ja jestem dziś jeszcze słaby, chociaż jestem

namaszczonego królem, ci mężowie zaś, synowie Serui, są potężniejsi ode mnie. Niechaj Pan odpłaci temu, który zło czyni, według jego złości.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01